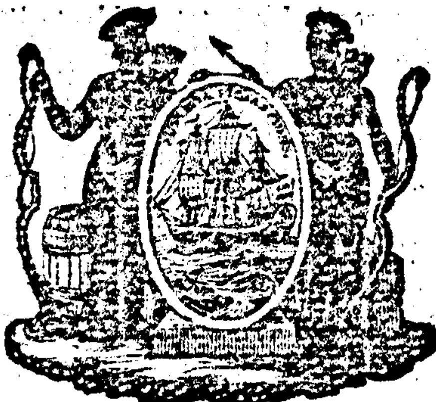
N°. 41. A°. 1839.

WOENSDAG, den 22sten MEI.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 17 Mei 1839.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1°. Fungerende CURATORS, als beheerende den Boedel MARC WARNEREY, voor de Slaven *Henriette*, *Paulina* en *Emma*, aankomende gemelden Boedel.

2°. G. C. GRAANSMA, als Straatvoogd over- en voor den Slaaf *Willem*, vroeger toebehoord hebbende aan de Plantaadje *Nieuwe Mocha*.

3°. F. J. RIJNVIS, als Straatvoogd over- en voor den Slavin *Sophietje*, vroeger toebehoord hebbende aan JACOBA CICILIA MENTUA.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *ad interim* goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Administrative Policie.

De reparatien aan den Grooten Rijweg van *Combé* voltooid zijnde, wordt mitsdien aan de daarbij belanghebbenden ter kennisse gebragt, dat de *Passage* voor Rijen andere Voertuigen over de *WILLEMSBRUG*, weder is opengesteld.

Paramaribo, *den 19 Mei 1839.*
Namens den Procureur Generaal *a. i.*
der Kolonie *Suriname*,
J. VAN LIER,
Adjunct Adsistent.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 7 April.

Naar men verneemt, zal de gouverneur-generaal der Nederl. West-Indische bezittingen, de schout-bij-nacht *J. C. Rijk*, in den loop dezer maand, uit het Nieuwediep, naar Suriname vertrekken, en wel met de korvet *Amphitrite*, onder bevel van den kapitein-luitenant ter zee *Tengbergen*.

— Eergisteren is door Zijne Exc. den heer minister van Rusland, namens Zijne Keizerlijke Hoogheid den Grootvorst-troonopvolger van dat Rijk, aan den Burgemeester dezer stad ter hand gesteld, eene som van *twee duizend* gulden, om onder de behoeftigen te worden uitgedeeld. Voorzeker, bijaldien de Vorsten eene zware taak te vervullen hebben, van eene andere zijde vinden zij eene aangename vergoeding in het weldoen. Men misgunne hun intusschen dit voorregt niet; integendeel zegene men hen, wanneer zij, even als nu de Jonge Vorst, de sporen van milddadigheid achterlaten, waarbij, zonder aanzien van taal of geloof, de tranen worden gedroogd en het ongeluk gelenigd wordt door handen en harten, die van onder eene andere hemelstreek tot ons gekomen, en vreemd aan ons Vaderland, enkel door menschenliefde gedreven en bestuurd worden.

ADVERTENTIËN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, het Schip *Remke*, Kapt. R. Glim, laatst van Engeland.

Den 18den, de Nederl. Schoener *Jeannette*, Kapt. T. Gregory, van Para, hebbende 5 dagen reis; Passagier: Pablo Jozé Bentallo.

Den 20sten, het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. de Weerd, van Amsterdam, hebbende 38 dagen reis; Passagiers: G. Vogelpoot en G. H. Volkerts.

REGTSZAKEN.

In Naam des Konings!

In de Zaak hangende voor het Hoog Geregtshof te 'S GRAVENHAGE.

EERSTE CIVIELE KAMER.

Tusschen

A., grond eigenaar, als in huwelijk hebbende B. X. en dezelve B. X., met dien haren man geadsisteerd; wonende te *Paramaribo* in de Kolonie SURINAME; appellanten ingevolge acte van interjectie, in dato 15 Junij 1826, ter Secretarie van den Hove van Civiele Justitie der Kolonie Suriname opgemaakt, geprosequeerd bij exploict van dagvaarding van den 26 Julij 1826, van een vonnis of sententie bij gemeld Hof gearresteerd den 9 en gepronuntieerd den 14 Junij 1826, gewezen tusschen de appellanten, als impetranten van appointement van immissie en eischers ter eenre, en den geintimeerde als geimpetreerde en gedaagde ter andere zijde; compareerende bij Mr. Willem van der Jagt, hunnen procureur.

Tegen

C. mede wonende te *Paramaribo* in de gemelde Kolonie; in qualiteit als vermits het desistement van D., eenige overgebleven executeur testamentair, redderaar en administrateur des boedels van wijlen E. X.; geintimeerde krachtens voormelde interjectie en dagvaarding; comparerende bij Mr. Hendrik Abraham Bollard, zijnen procureur

Mr. Willem van der Jagt, heeft als procureur van de appellanten de volgende conclusie genomen.

aangezien uit krachte en ten gevolge van het testament van E. X., door hem den 6 Januarij 1826 te Paramaribo met den dood geconfirmeerd, tot deszelfs geheele nalatenschap, als erfgenamen geregtigd zijn, de tweede appellante, zijne dochter B. X., voor de eene helft; en de kind of kinderen van deszelfs voor overledene dochter F. X., met welke de geintimeerde in vroeger huwelijk is vereenigd geweest, voor de wederhelft, en mitsdien eveneens als of de vaderlijke successie ab intestato ware gedevolveerd.

aangezien echter bij dit testament, onderscheidene belangrijke legaten zijnde gemaakt, onder anderen aan de tweede echtgenoote van den testateur, deze daarbij executeuren heeft benoemd en wel den geintimeerde, zijnen behuwd zoon en neef (wiens vrouw toen nog leefde) en zijnen vriend D., te zamen, gevende aan henEdelen alle ampele last, magt en gezag, daar omschreven, en dat wel mede met magt van substitutie aan ieder van dezelven, hun voorts toeleggende, eene provisie van 10 pCt. van alles wat zij zouden ontvangen of te gelde zoude worden gemaakt; van welke commissie echter, de mede benoemde D., onmiddellijk en den dag zelven van het overlijden des erflaters, zich heeft geëxcuseerd.

aangezien de geintimeerde, alstoen, in plaats van zijnen zwager, den appellant, die nomine uxoris, voor de helft erfgenaam en de eenige meerderjarige erfgenaam was, in het medebeheer der nalatenschap te stellen, of ten minste conform den wil des testateurs, eenen tweeden executeur nevens zich te doen aanstellen, feitelijk zich alleen meester heeft gemaakt, zoo veel mogelijk van de geheele nalatenschap, en op grond quasi van eene qualiteit van alleen overgebleven executeur, de appellanten daarvan heeft geweerd; terwijl deze op zich zelf, met het regt strijdige handelwijze, in verband met het schenden der verzegeling, en het bij den door hem reeds beëedigden inventaris, achterhouden van aller aanzienlijkste geldswaarden, gewigtige verdenking tegen den geintimeerde heeft doen ontstaan.

aangezien in zoodanigen stand der zaak, en na diverse judiciele en extra judiciele discussien, de appellanten het proces in cas van immissie in het medebezit der nalatenschap hebben ingesteld, waarin hun eisch bij het verklaarde vonnis is ontzegd.

aangezien de appellanten, bij dit vonnis grootelijks bezwaard, eerbiediglijk beweren, dat met vernietiging van dat vonnis (blijkbaar alleen rustende op de onwettige uitbreiding, welke van tijd tot tijd door een schadelijk misbruik, aan de magt van testamentaire executeuren in de Kolonie gegeven is) zij appellanten alsnog door dit Hof in het verzocht medebezit hunner vaderlijke *erfenis* O. P. behooren te worden geimmitteerd.

aangezien der appellanten regt, als mede-erfgenamen voor de helft van hunnen vader, tusschen partijen is buiten verschil, en alzoo hun regt van onverdeelden mede-eigendom voor de helft op zijne geheele nalatenschap.

aan gezien een onmiddellijk en noodzakelijk gevolg hiervan is, hun regt, op het mede bezit van die onverdeelde nalatenschap, tot den tijd dat dezelve tusschen de erfgenamen kan worden gescheiden.

aangezien tot het verkrijgen van dat bezit, in het oud-hollandsch regt, juist bestaat het *remedium acquirendæ possessionis*, ten deze door de appellanten aangewend.

aangezien dit allezins liquide regt zonder eenigen grond, door den geintimeerde wordt wedersproken, vermits het naar beginselen van regten en naar de stellige leer van het regt, alhier in aanmerking komende, vast staat, dat geen testamentaire executeur, de erfgenamen van het bezit der erfenis kan weeren, het geen hij in eenen regtskundigen zin, alleen in hunnen naam en voor hen hebben kan.

aangezien dus, wanneer de geintimeerde alleen, in waarheid was wettig executeur krachtens het testament van wijlen E. X., hij dan nog de appellanten tot het mede bezit der erfenis zoude moeten toelaten.

aangezien zijne tegenspraak, te meer van allen grond is ontbloot, omdat de testateur blijkbaar tot zekerheid zijner kinderen en erfgenamen en voorkomen van onbehoorlijke handelingen, de executele alleen heeft opgedragen en willen opdragen, aan twee executeuren te zamen, aan welke te zamen, hij de door hem gewilde uitgebreide magt heeft opgedragen, met speciale uitzondering van de magt van substitutie, welke hij kennelijk met hetzelfde doel, aan ieder hunner afzonderlijk heeft gegeven.

aangezien alzoo, in den tegenwoordigen staat der zake, en zoo lang de commissie van executele, niet conform den wil des testateurs is daargesteld en georganiseerd, de gezamenlijke erfgenamen alleen bevoegd zijn tot het beheer en bestuur der erfenis.

aangezien alzoo, uit welk oogpunt men de zaak beschouwe, der appellanten eisch, tot immissie in het mede bezit van de vaderlijke erfenis, altoos volkomen is gegrond, wettig en billijk.

zoo concludeert Mr. Willem van der jagt, als procureur van de appellanten, dat bij arrest van dit Hoog Geregtshof, eerste civiele kamer, het appel en het vonnis van den Hove van civiele justitie der kolonie Suriname, gearresteerd den 9 en gepronuntieerd den 14 Junij 1826, waarvan geappelleerd is, zal worden te niet gedaan; en in tegendeel, als nog bij hetzelve arrest, de appellanten zullen worden geimmitteerd in de possessie vel quasi, voor de helft van den boedel en nalatenschap van wijlen E. X., met alle tot denzelven boedel behoorende goederen, effecten, plantaadjen, gelden, papieren, charters en documenten, van welken aard ook, niets uitgezonderd; — dat voorts den geintimeerde, mitsgaders alle anderen des noods, bij hetzelve arrest zal worden gelast en bevolen, alle hinder, turbatie en empechement, tegen der appellanten voornoemde possessie vel quasie, kost- en schade-loos aftedoen.

en dat eindelijk de geintimeerde zal worden gecondemneerd, in alle de kosten van deze en de vorige instantie, zonder die aan den boedel in rekening te mogen brengen; mitsgaders bevolen de restitutie van de geconsigneerde boete van appel.

Mr. Hendrik Abraham Bollard heeft, als procureur van den geintimeerde, daartegen de volgende conclusie genomen:

aangezien de appellanten in dit regtsgeding, bij het Hof van Civiele Justitie der Kolonie Suriname hebben gevraagd, het interdiet adipiscendœ possessionis, onder den naam van immissie, onder de Oud- Hollandsche wetten en practijk aldaar in gebruik, bekend.

aangezien de appellanten niet genoegzaam aantoonen hun regt tot dit regtsmiddel, door zich te beroepen op de betrekking der tweede appellante, als dochter en mede erfgename voor de helft van wijlen E. X., dewijl deze laatstgenoemde, bij zijn testament in besloten form op den 21 Maart 1817, in de kolonie gepasseerd, en waarin de appellanten hebben berust, executeuren en redderaars zijns boedels heeft aangesteld, welke hij met de meest uitgestrekte magt, die de regten geven kunnen, heeft bekleed, en aan welke hij ook bepaaldelijk de administratie en het beheer zijner nalatenschap, tot dat dezelve vereffend zoude zijn, heeft opgedragen.

aangezien, door het zich excuseren van den mede benoemden executeur D., de geintimeerde, de eenige overgebleven executeur is geworden, en de geintimeerde, mitsdien als zoodanig, het bezit en beheer, over de nalatenschap, uit het testament kan en moet uitoefenen.

aangezien het tegen den aard eener executele, en de ware beginselen des regts, zoude strijden, wanneer het den erfgenaam vrijstond, nevens den executeur zich eene possessio facta, of het mede beheer in den boedel aantematigen, hetgeen echter de strekking is der possessoire actie van de appellanten in dit regtsgeding.

aangezien vooral de appellanten zoodanige aanspraak niet maken mogen, bij eene executele in het testament omschreven als deze, en welke naar de gebruiken in de west-indische kolonie moet worden beoordeeld.

aangezien het evenmin aan de appellanten, tot staving hunner gevorderde immissie kan baten, dat de testateur twee executeuren hebbende benoemd, één derzelve zich van die commissie heeft verschoond, zonder van de aan hem gegevene bevoegdheid tot substitutie gebruik te maken, vermits dit juist regtens en volgens gebruik, den geintimeerde allezins bevoegd heeft gemaakt, om als eenig overgebleven executeur te fungeren en zijne regten als zoodanig uitteoefenen en te handhaven, gelijk de appellanten zelve hem ook in die qualiteit hebben erkend.

aangezien uit dit alles noodwendig volgt, dat de appellanten, niet in het minste bezwaard zijn bij de uitspraak des eersten regters, welke aan hen, de door hen gevorderde immissie heeft geweigerd.

zoo concludeert Mr. Hendrik Abraham Bollard, als procureur van den geintimeerde in zijne qualiteit, dat bij arrest van dit Hoog Geregtshof, het appel zal worden te niet gedaan, en bevolen, dat het vonnis of de sententie van het Hof van civiele justitie der kolonie Suriname, gearresteerd den 9 en gepronuntieerd den 14 Junij 1826, tusschen partijen in cas van immissie gewezen, waarvan is geappelleerd, geheel en volkomen effect zal sorteren, met condemnatie van de appellanten in de kosten en boete van appel.

Ten opzigte der daadzaken kwam het volgende in aanmerking; zonder dat uit het voorstel eenige prejudiciabele erkentenis zal mogen worden afgeleid.

E. X. heeft bij testament, op den 21 Maart 1817 te Paramaribo in besloten form gepasseerd, na wegmaking van onderscheidene legaten en het bespreken eener lijfrente aan zijne huisvrouw, tot zijne algeheele erfgenamen geinstitueerd, zijne beide dochters B. X. de tweede appellante, en F. X., de nu overledene echtgenoote van den geintimeerde, ieder voor de helft, met bijvoeging dat het zijne begeerte was, dat deze zijne erfgenamen, binnen den tijd van zes weken na het overlijden van hem testateur, zouden uitbrengen behoorlijke acte van acquiescement en genoegeneming in die uiterste wilsbeschikking, terwijl zij bij faute van dien, van de erfstelling zouden verstoken wezen, in welk geval de testateur in hunne plaats, tot zijne algeheele erfgenamen substitueerde, de kinderen welke van gemelde zijne dochters, bij zijn overlijden in leven zouden zijn, en deze alleenlijk zouden geregtigd zijn tot de bloote ligitime, hun naar scherpheid van regten competerende; — houdende wijders hetzelve testament in, eene benoeming van executeuren, aldus luidende:

»ik benoem tot executeuren van dit mijn testa» ment, redderaren van- en over mijnen boedel en » nalatenschap, administrateuren der goederen, tot » de finale vereffening van mijnen boedel, en ook » administrateuren van het kapitaal, 't welk voor » mijne vrouw, tot vinding van de jaarlijksche lijf» rente of annuiteit moet worden belegd, zoo ook des » noods, tot voogden over de legaten aan mijne klein» kinderen en verdere casu quo minderjarige be» langhebbenden bij mijnen boedel, mijn aanbe» huwdzoon en neef C. (de geintimeerde in » deze) en mijn zeer geachte en waardigen vriend, » den WelEdelen Heer D., te zamen gevende » en verleenende aan hun Edelens alle ampele last, » magt en gezag als tot diergelijke commissie be» hoort, kan en vermag gegeven te worden, en dat » wel mede met magt van substitutie aan ieder van » dezelven.

» Wijders verklaar ik opgemelde mijne executeu» ren C. en D. mede te substituëeren in » alle zoodanige qualiteiten, waaromtrent aan mij » de magt bij procuratien, testamenten als anders » mogte zijn verleend en gegeven, zoo ook benoeme » ik voornoemde mijne executeuren tot mijnen plaats» vervanger van- en over alle zoodanige commissie » zaken en commissie goederen, dewelke door di» verse buitenlandsche huizen aan mij, zoo bij pro» curatie als ook wel bij simpele aanschrijving zijn » opgedragen, willende en begerende dat voormelde » executeuren alle deze belangens onder hun bestuur » zullen overnemen en ten meesten nutte van de daar» bij geinteresseerden tot derzelver nader beschik« king waarnemen en uitvoeren, op alle zoodanige » voet als dat bij mij wierd verrigt."

De testateur E. X. in den nacht van den 5 op den 6 Januarij 1826 overleden zijnde, is het evengemeld testament, daartoe door den geintimeerde zijnde aangeboden, den 6 Januarij 1826 geopend, waarna de mede benoemde executeur en administrateur D. bij acte op dienzelfden dag uitgebragt, heeft verklaard, dat hij om redenen hem daartoe moverende, niet inclineerde, zich met de aan hem opgedragene commissie te belasten, met uitzondering alleen van de substitutie in des overledenens qualiteit van mede administrateur van zekere bij die acte genoemde plantaadje, latende de waarneming van alle de overige commissien en substitutien over, aan den bij testament benoemden mede executeur en mede gesubstitueerde of andere personen, welke daartoe mogten bevoegd en geregtigd zijn.

Op dienzelfden 6 Januarij 1826 heeft wijders de geintimeerde, agerende als vermits het desistement van den Heer D., alleen overgeblevene executeur, den boedel van meergemelden E. X. doen verzegelen, terwijl op den 17 en 18 en nader op den 30 dier maand, de ontzegeling en inventarisatie, ter requisitie van den geintimeerde, in de zoo even gemelde qualiteit, en in tegenwoordigheid der appellanten heeft plaats gehad.

Intusschen had de tweede appellante, met haren man geadsisteerd, bij acte van den 18 Januarij 1826 de gevorderde verklaring uitgebragt, dat zij met de in het testament van haren vader voorkomende erfstelling genoegen nam en daarin berustte, doch waren tevens tusschen partijen geschillen ontstaan, bepaaldelijk ook over de qualiteit van den geintimeerde en zijne bevoegdheid, om, na het bedanken van den benoemden mede-executeur en administrateur D. de bij het testament van E. X. opgedragene commissien alleen op zich te nemen en uittevoeren.

Nadat reeds een en andermaal het Hof van Justitie van Suriname ter dier zake was geadieerd, hebben de appellanten bij requeste, in dato 7 Februarij 1826 verzocht 's Hofs appoinctement, uit krachte van het welk zij appellanten werden geimmitteerd in de possessie vel quasi van de helft van den boedel en nalatenschap van wijlen E. X. met alle tot denzelven boedel behoorende goederen, effecten, plantaadjen gelden, papieren, charters en documenten, van welken aard ook, niets uitgezonderd, en waarbij voorts den geintimeerde, mitsgaders alle anderen des noods, werden gelast en bevolen, alle hinder turbatie en empechement tegen voorschreve possessie vel quasi der appellanten, kost- en schadeloos af te doen, met interdictie van gelijke meer te doen, alsmede te betalen de kosten hieromme gedaan.

Na krachtens een, op den 21 Februarij 1826, daartoe bekomen appoinctement, hebben voorts de appellanten den geintimeerde voor het gemeld Hof gedagvaard en ten dage dienende, den zoo even gemelden eisch tot immissie gedaan, concluderende tevens, dat bij provisie aan hun appellanten (aldaar impetranten en eischers) zou worden geadjudiceerd de recredentie, cum expensis.

De geintimeerde heeft na eene primaire exceptive defensie, subordinaat ten principale antwoordende geconcludeerd ten fine van, immers voor alsnog, niet te zijn ontvankelijk en bij ordine tot ontzegging van den eisch, immers absolutie van deze instantie, cum expensis; en dat wijders zoude worden verklaard ten deze geene provisie van recredentie te vallen, ofte tot anderen etc.

De zaak op de recredentie dadelijk zijnde voldongen en bepleit, heeft het Hof van Suriname, bij sententie gearresteerd den 24 Maart en gepronuntieerd den 5 April 1826, verklaard dat er voor de appel[illegible] ten geene recredentie viel, en hen veroordeel[illegible] de kosten; terwijl hetzelve Hof, nadat mede in [illegible] nair possessoir of ten principale vervolgens [illegible] voortgeprocedeerd, bij sententie gearresteerd [illegible] 9 en gepronuntieerd den 11 Junij 1826, aan [illegible] appellanten (impetranten van appoinctement van [illegible] missie en eischers.) hunnen eisch heeft ontzeg[illegible] mede cum expensis.

Van deze uitspraak hebben de appellanten ter [illegible] cretarie van den Hove van Suriname, op den 15 [illegible] nij 1826 appel geinterjecteerd en hetzelve prosequ[illegible] rende, bij exploict van den 26 Julij daaraanvolg[illegible] de, den geintimeerde gedagvaard voor dit Hof.

Eene door den geintimeerde geproponeerde exc[illegible] tie van niet ontvankelijkheid in dat appel, op gr[illegible] dat de sententie a quo, als in cas processoir [illegible] wezen, aan geene provocatie zou zijn onderworpe[illegible] bij arrest van dit Hof, van den 4 Junij 1828, gerej[illegible] teerd zijnde, is voorts tusschen partijen ten prin[illegible] pale voortgeprocedeerd, en zijn, nadat wederzij[illegible] van grieven en antwoord was gediend, in de ter[illegible] zitting van de eerste civiele kamer van den 15 [illegible] cember 1828, de conclusien genomen hier bo[illegible] geinsereerd.

In Regten was de Vraag?

Of ingevolge het oud-hollandsch regt, in de [illegible] lonie Suriname vigerende en ten deze van toepass[illegible] bij de benoeming van twee executeuren en admi[illegible] strateuren, op zoodanige wijze en met zooda[illegible] magt en gezag, als bij het ten processe ver[illegible] testament van wijlen E. X. is omschreven, na[illegible] één van hen voor die commissie heeft bedankt, [illegible] overblijvende moet gerekend worden onbevoegd [illegible] zijn, alleen die qualiteit uitteoefenen, immers en [illegible] allen gevalle of de erfgenamen des overledene[illegible] regt hebben te vorderen, dat zij nevens den fu[illegible] gerenden executeur en boedel redderaar, in het me[illegible] bezit der nalatenschap zullen worden gesteld, geli[illegible] eisch daartoe ten deze door de appellanten werd gedaan.

Het Hof, partijen gehoord.

Gezien de stukken.

Overwegende, dat wijlen E. X. bij zijn testam[illegible] op den 21 Maart 1817, binnen de kolonie Surinam[illegible] in besloten form gepasseerd, en den 6 Januarij 18[illegible] aldaar met der dood bevestigd, aan zijne, bij dit te[illegible] tament, benoemde twee executeuren heeft opgedra[illegible] gen, eene zeer ampele magt, om na zijn overlijden [illegible] zijn boedel en nalatenschap te beheren en te vereffe[illegible] nen, hun tevens toevertrouwende, de voortdurende [illegible] administratie van onderscheidene makingen, bij dit [illegible] testament voorkomende, en hen belastende met [illegible] vereffening van des testateurs uitgebreide betrekkin[illegible] gen, met onderscheidene buitenlandsche huizen va[illegible] negotie.

Overwegende, dat één der aangestelde execu[illegible] teuren bedankende, zonder iemand in zijne plaat[illegible] te substitueeren, de geintimeerde als eenig over[illegible] gebleven executeur, krachtens den last hem med[illegible] bij testament door den testateur opgedragen, zich [illegible] terstond na het overlijden des testateurs, heeft gestel[illegible] in het beheer van deszelfs boedel en nalatensch[illegible]

Overwegende, dat het onderhavig geschil tussch[illegible] partijen, alleen volgens het Oud Hollandsch regt mo[illegible] worden beoordeeld.

Overwegende, dat wanneer executeuren met zoo[illegible] danige ampele magt, als in dit testament plaats heeft, [illegible] worden aangesteld, het duidelijk is, dat de testateur [illegible] heeft gewild, dat zijne executeurs, krachtens het [illegible] hun gegeven ampel mandaat, met uitsluiting van [illegible] alle anderen, ook zelfs van de erfgenamen, dit [illegible] hun door den testateur gegeven mandaat, zonder [illegible] tegenzegging of stoornis van iemand, zullen uitvoe[illegible] ren en ten einde brengen, en de erfgenamen alleen [illegible] de executeurs kunnen aanspreken, ingeval van na[illegible] latigheid of overtreding van hunnen pligt; doch [illegible] dat anderzins de erfgenamen, tegen den uitgedruk[illegible] ten wil des erflaters, geen regt hebben om zich, [illegible] ondanks den fungerenden executeur, in de bered[illegible] ding des boedels te mengen.

Overwegende, dat wanneer dezelfde zaak aan [illegible] twee mandatarissen ter uitvoering wordt opgedragen, [illegible] door het weigeren van één derzelven om dien last [illegible] op zich te nemen, het gegeven mandaat daarom [illegible] niet ipso jure vervalt, maar de overgebleven man[illegible] dataris, welke de lastgeving heeft aangenomen, [illegible] verpligt is, om den gegeven last alleen uittevoeren [illegible] en daarvoor verantwoordelijk blijft, en dus de ge[illegible] intimeerde, te regt als alleen overgebleven execu[illegible] teur, het beheer des boedels heeft op zich genomen.

Overwegende, dat executeuren van een uiterste[illegible] wil, naar regten niet kunnen worden gehouden als [illegible] negotiorum gestores der erfgenamen, daar onder[illegible] scheidene vereischten van dit quasi contract, op exe[illegible] cuteuren niet toepasselijk kunnen worden gemaakt, [illegible] en de erfgenamen ook geenszins de bevoegdheid [illegible] hebben, executeuren hunne administratie, zonder [illegible] wettige en in regten gegronde redenen, te ontne[illegible] men.

Doet te niet het appel en beveelt dat de sententie [illegible] van het Hof van civiele justitie der kolonie Surina[illegible] me, gearresteerd den 9 en gepronuncieerd den 14 [illegible] Junij 1826, tusschen partijen, in cas van immissie [illegible] gewezen; waarvan is geappelleerd, geheel en vol[illegible] komen effect zal sorteren; condemneert de appel[illegible] lanten in de kosten en in de boete van appel.

Gedaan en gewezen den 28 Januarij 1829, in de [illegible] teregtzitting van de eerste civiele kamer van het [illegible] Hoog Geregtshof te 's Gravenhage, present de hee[illegible] ren Mr. VAN DER BURGH, president, VAN SWINDEN, [illegible] Jonkheer BEELAERTS VAN BLOKLAND, HAGEMAN en [illegible] WICHERLINK, Raden, WINTGENS, Griffier.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.